

Böneapostolatet 2024

O Heliga Treenighet,

Du är ett hav utan botten. Ju mer jag kastar mig ut, desto mer finner jag dig. Och ju mer jag finner dig, desto mer vill jag söka dig. Om dig kan vi aldrig säga; Det är nog.

Bönen är skriven av Catharina av Siena (1347-1380), älskad och känd för sin kärlek till Kristus och för ett liv som förenade kontemplation med ett starkt diakonalt och kyrkopolitiskt engagemang i en samtid full av nöd och konflikter.

Bönen låter oss ana något av hennes liv med Gud. Ett trinitariskt liv, lika djupt och myllrande av liv som ett hav utan botten. Ju mer hon kastar sig ut i det, desto mer finner hon och ju mer hon finner, desto mer vill hon söka.

Vi lever i oroliga tider, i en orolig värld. Gör då bön någon skillnad? Svaret är både enkelt och svårt. Det enkla svaret är att bön är det mest hälsosamma och kraftfulla människan kan ägna sig åt. Bön är hopplöshetens och likgiltighetens motgift. Det svårare svaret är att försöka beskriva vilka alla de börens verkningar är. Alltså att beskriva hur Gud genom bönen gör människan delaktig i världens förvandling och skapelsens återupprättelse.

I evangelierna finns oräkneliga berättelser om bön och att bön är allt annat än en introvert världsfrånvärd aktivitet. En av många berättelser är den om när Jesus stillar stormen. Lärjungarna är ute till havs. Jesus är med i båten och det blåser upp till storm. Väderleken slår hastigt om. Klimatet förändras och vågorna är så höga att lärjungarna tror att de ska gå under. Jesus sover och lärjungarna undrar: *Mästare, bryr du dig inte om att vi går under?*

Det står maktlösa inför vågorna och stormen, men inte maktlösa inför bönen. Nödläget väcker bönen både i och mellan dem och deras bön väcker Jesus, som gör det som dem själva inte kan; stilla storm.

Berättelsen vittnar om att bön sätter Guds kraft i rörelse: Jesus som låg och sov, väcktes av lärjungarnas rop på hjälp, reste sig upp och hutade åt vinden som lades sig. Berättelsen påminner om att bön både sätter goda krafter i rörelse och samtidigt stillar orons stormar och höga vågor. Bön har effekt. Genom bön berör vi varandra. Genom bön berörs alla tre grundrelationerna: Relationen till Gud, till skapelsen och till oss själva. I berättelsen om när Jesus stillar stormen ser vi också hur lärjungarnas egna liv och inre berörs. Det är som om bönen ställer om deras inre, en hjärtats omdaning som förvandlar dödsångest till förundran; *Vem är han, sade de, till och med vindarna lyder honom!*

Förundran är en avancerad form av bön, säger de erfarna bedjarna. Hur kan de säga så? För att de av erfarenhet vet att förundran får människan att stillna inför sin Skapare. Liket ett lod firar bönen människan ner mot djupet. Rakt ner i havets myllrande liv, ner mot botten i det hav där hon drunknar och helt förlorar sig själv i Guds kärlek. Hon omfamnas av det hav i Treenigheten där hon inte längre räds att gå under.

Inledning

I Linköpings kloster är Jesus person den största förebilden för det liv som utforskas här. Det är inte unikt för detta kloster. Genom hela kyrkans historia har Jesu liv varit förebilden för alla som känt en särskild dragning och kallelse till ett liv i bön.

Ofta har klostren varit platser som representerat just bönen i kyrkans liv. I luthersk tradition har under lång tid klosterväsendet varit frånvarande och bönen liv ifrågasatt. Betoningen i luthersk spiritualitet har legat mer på omsorgen om nästan, att *gå ut* och göra alla folk till lärjungar, än på *att gå in* i kammaren och be i det fördolda. Att som Maria sitta vid Jesu fötter och lyssna till hans ord – inte bara på fritiden – utan på heltid och livstid har inte premierats. Ändå har bönen alltid funnits i kyrkans liv. Bön är som vattnet. Den kan inte stoppas. Den hittar alltid sina vägar, även om stockar och stenar tillfälligt blockerar dess flöde.

Bönens människor hittar också alltid varandra. När törsten blir tillräckligt stark springer bönekällor fram. Vid dessa källor samlas de törstande, *bedjarna*. De släcker sin törst hos Kristus, Källan, och dricker sig samtidigt törstiga efter mer av det liv som bara han kan ge. Ur Andens stilla strömmar blir de själva till källor för världen och de sammanhang dem lever i, (Joh. 4:13-14).

Linköpings kloster är och vill vara ett hem för den eller de som gjort bönen till sitt centrum. Det är bönen som utgör klostrets primära bidrag och tjänst i kyrkan. I mån av möjlighet bereds rum för dem som under en kortare eller längre period vill dela bönen liv. Klostret vill vara en ”böneskola” och stödja bönen olika kallelser i kyrkan. Böneapostolatet är ett exempel på just det.

Böneapostolatet är en del av klostrets liv i bön och välkomnar alla som vill vara med, oavsett samfundstillhörighet och livsform. Inte heller detta är något unikt. I klosterlivets historia finns många exempel på hur människor på olika sätt och i olika grad av engagemang varit associerade med klostren och där vänskapen dem i mellan bidragit till att förvandla både kyrka och samhälle.

Det är en välsignelse för Linköpings kloster att dela denna bönen gemenskap med andra i Svenska kyrkan, men också från systrar och bröder från andra samfund, både i och utanför Sveriges gränser.

Bakgrund

Böneapostolatet tog sin början sommaren 2014 när tre vänner sökte sig samman för att be. De kom överens om att varje morgon vid åttatiden inleda dagen med bön för varandra. Ur den bönen växte snart fram en gemensam längtan fram att också be för kyrkan och världen. Bönen skulle vara så enkel att den kunde läras utantill och med böneintentioner att stava på under en månad i taget. Som stöd för bönen togs en folder fram med den gemensamma bönen och årets böneintentioner.

Sedan dess har fler anslutit och idag består böneapostolatet av närmare femtio personer från olika platser både i och utanför Sverige.

Vision

Bön är Linköpings kloster huvudsakliga kallelse. Böneapostolatet är en del av dess bön och därmed ett konkret uttryck för klostrets apostoliska tjänst.

Genom böneapostolatet vill Linköpings kloster:

- stödja bönen kallelser i kyrkan
- vara ett sammanhang där bönen liv utforskas personligt och gemensamt
- medverka till världens förvandling

Upplägg

Böneapostolatet är öppet för alla som längtar efter ett djupare liv i bön. Den som vill är välkommen att ansluta när som helst under året och genom att anmäla sitt intresse på klostrets hemsida. Upplägget är enkelt och anpassat för ett aktivt liv. Foldern med årets böneintentioner är tänkt som ram och stöd för den personliga och gemensamma bönen.

Bedjarna (böneapostlarna) har olika yrken, bakgrunder och livsformer. Det som förenar oss är den dagliga bönen. Bedjarna ber var för sig och ändå tillsammans. Osynligt krokar vi arm i bön vid dagens början och låter månadens gemensamma böneintention följa och förvandla oss.

Böneintentionerna är formativa. Bön *är* formativ så till vida att den påverkar bedjaren och de sammanhang som bedjaren finns i. ”Såsom vi ber så tror vi”, finns det ett uttryck som heter. Därför ber vi till exempel om nåden *att växa i ömhet till skapelsen* istället för att *be för klimatet*. Vi ber om nåden *att välja fredens vägar* istället för att *be för fred*.

Inför varje ny månad skickas en hälsning från klostret med en introduktion till den kommande månadens böneintention. Den som vill kan följa klostrets bön vid dagens början genom ljudfil på klostrets hemsida och även se dess böneintentioner på klostrets instagramkonto.

I klostrets kapell nämns vid morgonbönen varje böneapostel vid namn samt de stift inom vilka de bor och verkar. I förbönen nämns också dess biskopar.

Vid slutet av året får varje bedjare i böneapostolatet frågan från klostret om att förnya sin överlåtelse inför det kommande året. För att fortsätta vara med behöver bedjaren aktivt uttrycka sin vilja genom att svara klostret och därigenom förnya sin överlåtelse för det kommande året.

Året som gått

Böneapostolatet har i år fyllt 10 år och inför firingsåret 2024 togs en bordskalender fram med bilder från klostret och med böneintentioner till varje månad, tänkt som stöd och inspiration i den dagliga bönen. Kalendern fanns till försäljning till förmån för böneapostolatets arbete. Detta var första gången böneintentionerna kompletterats med en bild, som ett sätt att använda fler sinnen i bönen och också stärka samhörigheten med klostret genom bilderna från klostrets vardag.

Böneapostolatet utökas stadigt. Någon aktiv rekrytering pågår inte, människor hittar böneapostolatet ändå. Under året har fem nya personer anslutit till böneapostolatet som idag

består av fyrtionio medlemmar. Under året har en medlem också avlidit. Syster Therése besökte hen på sjukhuset strax före begravningen. Detta var första gången en person i böneapostolatet gått ur tiden.

Syster Therése har under året genomgått flera operationer och under sin konvalescenstid upplevt stor omsorg på olika sätt från böneapostlar, inte minst genom förbön men också genom många andra kärlekshandlingar! Flera böneapostolar har under året besökt klostret för första gången.

Mariavandringen som var planerad till maj månad behövde på grund av syster Therése konvalescenstid skjutas fram. Nytt datum har inte bestämts.

Under året har klostret tagit hjälp av böneapostlar i det löpande arbetet som till exempel mejlkorrespondens, skrivande av texter ur bönen erfarenheter och samtal kring böneapostolatets utveckling. Detta har varit av stort värde och något som hoppas kunna fortsätta.

Böneintentionerna

År 2024 har böneintentionerna fortsatt att präglas av en skapelsemedevenhet. Bönen slipar människans sinnen och människans sinnen slipar bönen, allt i syfte att hjälpa oss leva i Guds närvaro och återspegla Jesu liv till fred och läkedom för hela skapelsen. Årets böneintentioner har också gett uttryck för vad bönen liv kan betyda och har på så vis bidragit till en slags böneskola. Bönen liv är inget annat än kyrkans liv. Att vara kyrka betyder att ledas av ljuset, leva nära korset, låta Ordet ta plats, förundras och att odla Andens frukter. Att vara kyrka betyder att våga blomma, vara stilla och låta vänskapen med Kristus mogna, att växa i ömhet till skapelsen, välja fredens vägar, förvandlas av hoppet och att fröjdas i nåden. Bönen fördjupar människans identitet, hennes uppdrag i världen och liv med Treenig Gud. Allt detta vill böneapostolatet vara ett uttryck för.

Under året har vi stannat vid följande böneintentioner:

<i>Januari</i>	Att ledas av ljuset
<i>Februari</i>	Att leva nära korset
<i>Mars</i>	Att låta Ordet ta plats
<i>April</i>	Att förundras
<i>Maj</i>	Att odla Andens frukter
<i>Juni</i>	Att våga blomma
<i>Juli</i>	Att vara stilla

<i>August</i>	Att vänskapen med Kristus får mogna
<i>September</i>	Att växa i ömhet till skapelsen
<i>Oktober</i>	Att välja fredens vägar
<i>November</i>	Att förvandlas av hoppet
<i>December</i>	Att fröjdas i Nåden

Inspiration och fördjupning

Utöver foldern med ordningen för morgonbönen och böneintentionerna har olika ämnen tagits upp till fördjupning och inspiration genom månadshälsning, ljudfiler samt inlägg på Instagram ljudfil med koppling till böneintentionerna.

Böneapostolatets medlemmar fick under hösten information om en kommande kurs i franciskans spiritualitet i Linköping våren 2025. Flera medlemmar har anmält sig och uttryckt önskan om att få besöka klostret i samband med detta. Mat och logi kommer erbjudas utifrån möjlighet.

Framåt

Från 2025 kommer klostret erbjuda två sätt att delta i böneapostolatet, *anonymt* och *personligt*. Information om denna förändring skickades ut under sensommaren och själva förslaget till utveckling mejlades alla medlemmar i oktober. *Anonymt* betyder att alla som önskar kan be med klostrets böneintentioner som kommer finnas publicerade på klostrets hemsida och instagramkonto som tidigare. Som *anonym* finns man inte med på mejl- och förbönslistor, utan deltar just anonymt. Det andra sättet, *personligt*, betyder att man som tidigare aktivt förnyar sitt medlemskap till klostret, med tillägg att bifoga ett foto/klipp med presentation av sitt namn och den ort man bor på. Presentationerna kommer finnas tillgängliga för de medlemmar som vill delta personligt. Den som deltar *personligt* finns med på mejl- och förbönslistan som tidigare. Detta är ett enkelt sätt att utveckla och stärka vi-känslan och samhörigheten till det sammanhang som böneapostolatet är.

Efter önskemål av flera böneapostlar har en ny bordskalender med bilder från klostret och med månadsvisa böneintentioner har tagits fram. Kalendern går att beställa på klostrets hemsida.

Foldern för 2025 kan beställas av dem som deltar personligt. Den som kan och vill är välkommen att ge en frivillig gåva till förmån för böneapostolatets arbete. Varje gåva behövs för att täcka omkostnaderna för material och porto samt möjliggöra böneapostolatets arbete och fortsatta utveckling.

Ljudfilerna med *Bön vid dagens början* är tänkt att fortsätta såsom tidigare, likaså månadsutskicken.

Som ett steg i tro inför böneapostolatets *kommande* tio år arbetas det fortfarande på att foldern ska översättas till engelska. Översättningsarbetet pågår.

Till sist

Böneapostolatet har vuxit fram i all enkelhet och gror stilla i det fördolda. Låt oss med förtröstan på Guds fortsatta ledning i denna bönetjänst, be om Guds välsignelse och öppenhet i våra hjärtan så att bönen Ande får verka i och genom oss, till Guds större ära, kyrkans förnyelse och till människors och hela skapelsens hjälp och glädje. †

Syster Therése

Böneapostlar berättar

Bönepostolatet är en tjänst för hela kyrkan. En tjänst där vi tillsammans dagligen offrar våra böner, arbeten, glädjeämnen och lidanden för de månatliga intentionerna som klostret valt. Därigenom är vi förenade med alla som ber för kyrkan, skapelsen och världen.

Genom böneapostolatet har jag fått ett andligt perspektiv på mitt arbete.

Böneapostolatet är ett sätt att be i gemenskap för världen.

Den enkla och korta formen för morgonbön passar mig bra. Jag tycker om orden och formuleringarna. Ser fram mot hälsningen varje månad med en ny böneintention som berikar min bön och mitt liv som kristen.

För mig är ljudfilerna med morgonbönen på klostrets hemsida mycket hjälpsamma.

Jag är tacksam för möjligheten att få vara en del i en bedjande gemenskap, även om den till stor del är genom det skrivna ordet och den enskilda bönen.

Böneapostolatet hjälper mig att slappna av i min bön, samtidigt som den inspirerar till att upptäcka mer av bönen liv.

Tryggt och livgivande.

Förunderligt att upptäcka hur årets olika böneintentioner sakta genomsyrar ens liv. Jag är tacksam att jag med hjälp av klostret får ett språk för min djupaste längtan.

Att på detta sätt dela bönen gemenskap är välsignat.

Jag använder inledningen av vår gemensamma bön, ”Denna stund är din...” många gånger under dagen för att stanna upp i arbetet och samla ihop mig inför Gud.

Jag uppskattar ordningens enkelhet. Att veta varandras namn och att vi tillsammans ber med varje månads intention öppnar nya perspektiv. Det är förunderligt.

Jag älskar ordet ”böneapostel”. Det är det enda jag skulle vilja vara resten av mitt liv. Linköpings kloster står för en längtan om ett heligt liv för kyrkan och visar på en helighetslängtande väg.